

“Οι Κρήτες Άγιοι φέρουν τα διάσημα της θείας ευνοίας και αγάπης”

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Πέτρας και Χερρονήσου](#)

Την Κυριακή 4 Ιουλίου, επί τη Εορτή πάντων των εν τη Κρήτη Διαλαμψάντων Αγίων, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πέτρας και Χερρονήσου κ. Γεράσιμος ιερούργησε στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Μεγάλης Παναγίας Νεαπόλεως.

Ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης ανέφερε στο κήρυγμα του Θείου Λόγου προς το ευσεβές εκκλησίασμα για τους Κρήτες Αγίους που αγωνίσθηκαν και έδωσαν το αίμα τους για την αγάπη του Χριστού: «Η Εκκλησία μας, αγαπητοί μου αδελφοί, κατά την σημερινή Κυριακή, πρώτη Κυριακή του μηνός Ιουλίου, τιμά και προβάλλει ως πρότυπα ζωής τον χορόν πάντων των εκ Κρήτης και εν Κρήτη Διαλαμψάντων Αγίων.

Τα πολυώνυμα τάγματα των Κρητών Αγίων, δίκαιοι, θεοκήρυκες απόστολοι, καλλίνικοι Μάρτυρες, θεοφόροι Πατέρες, ποιμένες και διδάσκαλοι της Οικουμένης, Ιεράρχες, Όσιοι και ασκητές, αγωνιστές της Πίστεως, παρθένοι, εργάτες της

αρετής, γνωστοί και άγνωστοι, επώνυμοι και ανώνυμοι, επίσημοι και άσημοι, φέρουν όλοι τα διάσημα της θείας ευνοίας και αγάπης. Και καυχώμεθα εν Κυρίω που ο Ιερός Μητροπολιτικός μας Ναός κοσμεύεται από την περίλαμπρη ιερά εικόνας τους, που φιλοτεχνήθηκε εξαιτίας της μεγάλης αγάπης που είχε στους Κρήτες Αγίους ο μακαριστός προκάτοχός μας κυρός Νεκτάριος.

Πολλοί από αυτούς, αφιερωμένοι στον Θεό «εκ κοιλίας μητρός», υπήρξαν εξ αρχής δοχεία της χάριτος. Άλλοι με τον ιεραποστολικό ζήλο, το μαρτύριό τους, την τέλεια και ολοκληρωτική μετάνοια και τη δυνατή τους Πίστη, έλαβαν το στεφάνι της αγιότητας και ανεδείχθησαν εφαρμοσμένο Ευαγγέλιο.

Ο δωρεοδότης Κύριός μας τούς κατέστησε οδοδείκτες για την πορεία τους αυτή προς τον Ουρανό, τους ανέδειξε πρότυπα ζωής, ελπίδα και ενθάρρυνση για όλους εμάς που συχνά μας πληγώνει η αμαρτία. Και με το παράδειγμά τους οι Κρήτες Άγιοι ξεδιπλώνουν μπροστά μας τον ολοφώτεινο δρόμο της αληθινά καταξιωμένης ζωής.

Για την αγάπη του Χριστού οι Άγιοι περιφρόνησαν επίγειες δόξες και τιμές κοσμικές. Χαρούμενοι αντάλλαξαν τα πολυτελή ενδύματα της εξουσίας με την αιματηρή θυσία, τον τρίβωνα της φιλοσοφίας με τη «μωρία» του κηρύγματος του σταυρού, την τήβεννο της κοσμικής σοφίας με τα ράκη της «διά Χριστόν σαλότητος».

Καταφρονήθηκαν, βασανίσθηκαν, θανατώθηκαν. Οι Άγιοι είναι οι μεγάλοι αδελφοί μας, που προπορεύθηκαν από τη στρατευόμενη στη θριαμβεύουσα Εκκλησία, είναι οι πρεσβευτές μας στον Κύριο, η αναψυχή στο γήινο μόχθο μας, είναι η ελπίδα στις προσδοκίες μας. Είναι όμως και ο σκληρός έλεγχος της καχεκτικής Πίστης μας, της χλιαρής μετάνοιας, της σκληροκαρδίας μας, των χαμηλών επιδόσεών μας στο στίβο της αρετής».

Ο Σεβασμιώτατος ανέλυσε εν συνεχεία το αποστολικό ανάγνωσμα της ημέρας από την προς Ρωμαίους Β΄ Επιστολή του Αποστόλου Παύλου, υπογραμμίζοντας: «Ο Απόστολος Παύλος μάς προσγειώνει σήμερα από τους αιθέρες της περιαυτολογίας και μάς βγάζει από την πνευματική ραστώνη, που μόνο όλεθρο προξενεί. Δόξα και τιμή και ειρήνη παρά Θεού, μάς λέει, απολαμβάνει ο κάθε άνθρωπος που εργάζεται το αγαθό.

Μάς εφιστά την προσοχή και τονίζει ότι δίκαιοι ενώπιον του Θεού δεν είναι οι ακροατές του νόμου, αλλά εκείνοι που τον εφαρμόζουν. Γνώστες του νόμου του Θεού ήταν οι Γραμματείς και οι Φαρισαίοι, οι σταυρωτές του Κυρίου. Το Ευαγγέλιο το γνώριζαν πολύ καλά αρκετοί άνθρωποι, ανεξαρτήτως εθνικότητας ή ιδιότητας·

κι όμως, έπραξαν τα ενάντια, διέπραξαν εγκλήματα, διέφθειραν ανθρώπινες ψυχές».

Κατακλείοντας την ομιλία του, επεσήμανε: «Το Ευαγγέλιο επικαλούμαστε κι εμείς σήμερα, πιο πολύ για να κατακρίνουμε τους αδελφούς μας, παρά για να ελέγξουμε τις πράξεις μας. Ο Κύριος όμως δεν βλέπει τα μεγάλα λόγια, αλλά τα έργα μας. Γι' αυτό και είπε ότι «ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν». Γι' αυτό και οι Πατέρες της Εκκλησίας τονίζουν ότι αντί να κρίνουμε με τα λόγια τις πράξεις των αδελφών μας, δίχως ουσιαστικό αποτέλεσμα, ωφελιμότερο είναι να φροντίζουμε να καλλιεργούμε τον έσω άνθρωπο, να γινόμαστε φως και έτσι να φωτίζεται η ζωή και η δική μας, αλλά και όλου του κόσμου γύρω μας.

Ας εφαρμόζουμε λοιπόν αδελφοί μου το Ευαγγέλιο στη ζωή μας, να έχουμε μετάνοια, να καλλιεργούμε την αγάπη, την υπομονή, την μακροθυμία, την χρηστότητα και ό,τι αγαθό και χρήσιμο πνευματικά, ώστε να βρεθούμε κατά την ημέρα εκείνη της Κρίσεως μαζί με τους σεσωσμένους και τους δικαιωμένους ενώπιον του Θεού».

